

Oog voor je buurt

Hoe inspirerend en leerzaam kan het zijn om met een frisse, open blik door je eigen stad te wandelen. En nog sterker: door je eigen buurt. Er zijn verschillende initiatieven die daarbij kunnen helpen. Jeannet Bijleveld Shutterstock

Grappig hoe je soms opeens anders naar de wereld gaat kijken. Zo hebben wij laatst in Leeuwarden als gezin de route gelopen langs de Miniature People. Michel Tilma is een paar jaar geleden begonnen om de minipoppetjes, die normaal gebruikt worden bij het maken van maquettes of modeltreinbanen, in de stad te verstoppen op richeltjes en kleine hoekjes, zodat het kleine tafereeltjes worden. Zo vind je bijvoorbeeld een ouder echtpaar op een bankje op een muurtje, of een stel bergbeklimmers achter een regenpijp, backpackers op een stuk mos en spelende kinderen in een kozijn. Er zijn er nu een stuk of vijftig en je kunt ze vinden met een kaart of een link op je telefoon. Als je zo door de stad loopt op zoek naar deze minimensjes kijk je heel anders. Dan zie je de winkels niet meer. Je focus ligt op richeltjes, randjes en stukjes mos en intussen ontdek je straatjes, waar je nog nooit geweest bent. Maar raar genoeg besef je ook dat je misschien al honderd keer langs zo'n tafereeltje gefietst bent en dat het je gewoon nooit opgevallen is. Toen wij de route liepen zagen we heel wat andere groepjes, die ook aan het zoeken waren. Kennelijk spreekt het aan, zo'n frisse blik op je eigen stad.

Dat lijkt ook het idee achter BOSK, het plan om volgend jaar

duizend bomen door Leeuwarden te laten wandelen. Een andere beleving van dezelfde stad.

Gebedswandelingen

Het voordeel van corona is, dat er nu veel meer internationale Webinars zijn, waarbij je ervaringen kunt delen. Zo was ik laatst in een meeting met andere stadskloosters van over de hele wereld. De Community of de Tree of Life vertelde over hun ervaring met gebedswandelingen: Prayerwalks. Ze gebruiken een app (Prayer Atlas). Doel is om samen met de kerken te zorgen dat er binnen een maand voor alle huizen in alle straten in Leicester (Engeland) gebeden zou worden. Iedereen kon op eigen gelegenheid alleen of met iemand anders door de straten van de stad gaan lopen met de vraag 'Wat als Jezus hier door de straat zou lopen? Wat zou hij dan zien? Waar zou hij op letten? Wat zou hij zegenen?' en dan stil met open ogen voor mensen te bidden en ze te zegenen. Ook een manier dus om met andere ogen te kijken naar de mensen. Met ontferming bewogen, zoals vaak over Jezus gezegd wordt in de Bijbel.

Daarbij hadden ze nog wat praktische ideeën om dat tastbaar te maken. Bijvoorbeeld door op de zool van je schoen met stift het woord Vrede te schrijven als herinnering aan Jesaja 52: Hoe lieflijk zijn de voeten van hem die het goede bood-

Hoe kun je mensen liefhebben? Dat blijft wel heel theoretisch als je niet eens hun namen kent

schapt, die vrede laat horen. Zo breng je alleen door te lopen in principe al vrede.

Je naaste liefhebben

Een ander idee kwam uit Amerika en heeft ook met je buurt te maken. Het heet The Art of Neighboring ofwel de kunst van het buurmanschap (of buurvrouwschap) Uitgangspunt hierbij is: stel je voor dat Jezus met 'heb je naaste lief' ook echt bedoelde dat je de mensen naast je, dus je burens lief moet hebben.

Hoe kun je mensen liefhebben? Dat zou wel heel theoretisch blijven als je bijvoorbeeld niet eens hun namen kent. Daarom hebben ze wat materialen ontwikkeld om mensen bewust te laten worden hoe goed ze hun burens eigenlijk kennen. Zo is er een oefening waarbij je uitgedaagd wordt om van acht buurhuizen drie dingen op te schrijven: de namen van mensen die er wonen, dan iets wat je alleen kunt weten als je een keer met ze gepraat hebt (bijvoorbeeld wat voor werk ze doen of welke hobby ze hebben) en ten slotte nog iets over hun hart, zoals een wens of verdriet in hun leven.

In Amerika bleek dat vaak maar 5 procent van de deelnemers überhaupt van acht burens de namen weet, laat staan de andere vragen. Hoe dat in Nederland is weet ik niet. Misschien ietsje beter? Het is een uitdaging voor ons persoonlijk als christen, maar ook voor een kerk die

in een buurt staat. Hoeveel weten we echt van wat er in de buurt leeft en hoe sluiten we daarop aan?

Ik vond het zelf erg leerzaam om mee te doen met een project bij ons in de Vlietzone om te komen tot een buurtvisie en zo te horen waar de buurtbewoners behoefte aan hadden en wat de dromen waren voor de buurt. Gelukkig zaten daar ook dingen bij die wij al van plan waren, zoals het maken van een buurttuin, zorgen voor meer ateliers in de buurt en meer mogelijkheden om elkaar te ontmoeten.

Simpele dingen

Bouwen aan mienskip begint bij heel simpele dingen, zoals een vriendin van mij op Facebook deelde via de poster *How to build a community*. Het begon zo: Zet je tv (en beeldschermen) uit! Ga naar buiten! Groet mensen! Ga op je stoep zitten voor het huis in plaats van in je achtertuin! Doe je boodschappen bij de buurtwinkels! Dat kan iedereen. Zelfs in coronatijd.

Zo kun je de opdracht van Hemelvaart om alle mensen goed nieuws te brengen en de inspiratie van Pinksteren om dat in hun eigen taal te doen dus heel concreet maken: door met andere ogen door je buurt te wandelen en je bewust open te stellen voor je burens.

 <https://miniaturepeopleleeuwarden.nl>

 www.artofneighboring.com

Jeannet Bijleveld

Jeannet Bijleveld is initiatiefnemer van Stadsklooster Leeuwarden Jabixhûs en planvormer bij Wetterskip Fryslân. jabixhus@gmail.com